

Tolle

Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Listopad 2013, r. XVII. č. 189

„Sama tvá touha je tvou modlitbou.“ (Sv. Augustin)

Bůh je spravedlivý a milosrdný!

Modlitba je jedním ze způsobů vyjádření našeho vztahu s Bohem. Co očekáváme od modlitby, když za něco prosíme? Přemýšlet o tom nám může pomoci uvědomit si, jak věříme a kde jsou základy našeho duchovního života. Sv. Augustin říkal, že modlitba nepřinese ovoce „*quia malum, quiam mala, quia male*“, to znamená: protože já jsem zlý, protože žádám něco špatného, anebo protože žádám špatným způsobem.

Když se modlíme a jen očekáváme, že Bůh všechno změní podle našeho přání, není to dobré; když se modlíme a očekáváme, že se budou muset změnit ostatní, není to také dobré, a jestliže prosíme a očekáváme, že Bůh se změní sám, je to ještě horší. Kolikrát vše vymýšlíme tak, abychom nemuseli dělat právě to, co se od nás očekává, když se modlíme: abychom se sami změnili.

Měli bychom se modlit, nejen aby nás Bůh vyslyšel, ale abychom se sami slyšeli a uvědomili si, jak také říkal sv. Augustin, jací jsme a co potřebujeme. To určitě pomůže najít smysl v tom, co se děje. Bůh nám daroval Ducha sv., který nám v tom pomáhá. A je třeba tomu věřit a chovat se podle toho.

Ať si během tohoto měsíce, kdy si zvláště připomínáme naše drahé zemřelé, uvědomujeme, že Bůh je spravedlivý a milosrdný a volá nás, abychom i my byli spravedliví a milosrdní.

Zakončení Roku víry v kostele sv. Tomáše

Jako zakončení celosvětového Roku víry a zároveň vrchol letošní připomínky 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje slavíme v neděli 24. listopadu 2013 ve farnosti „Den víry“. Při mši sv. zveme každého farníka, aby přinesl do kostela kříž, který má doma. Při mši sv. kříže požehnáme a při modlitbě Kreda je budeme držet jako symbol, že Kristus mrtvý a vzkříšený je základem naše víry. Kdyby nějaký farník kříž doma neměl, může to být příležitostí, aby si ho sehnal (k dispozici máme i v sakristii kostela). Celodenní program poskytne věřícím bohatou nabídku duchovních i kulturních akcí a své dveře jim otevře také řada kostelů a dalších budov.

Potkala jsem...

„Co by si pomysleli Macháčkovi a Coufalovi, když najednou přestaneš chodit do kostela? Jak budeme vypadat?“, zoufá si matka, když Adéla zase vzdoruje a nechce jít na mši.

Adéla je přesvědčená, že se všichni přetvařují. V Boha určitě pořádně nevěří, ale chtějí před sebou vypadat zbožně. Sama doteď nepochopila, proč je dobré chodit do kostela.

Ke zpovědi Adélu už nikdo nedostane a do spolča mládeže také ne. Všichni jsou tam trapní. Spolužáci smíchy pukali, když se jednou ráno vzájemně potkali. Spolčo šlo na pouť, a oni z nočního mejdanu. Adéla by se nejraději propadla do středu zeměkoule.

E.B.

Poznáváme sv. Augustina

www.svatyaugustin.cz

Svatý Augustin – žák, pedagog a ředitel školy

Zlobil Augustin ve škole? (II.)

Pomocí nejrůznějších „úplatků“, které doma brával, se malému Augustinovi často podařilo vykoupit se z přímých bojů se silnějšími vrstevníky, o kterých předem věděl, že by je jasně prohrál. Násilí se vždy bál a měl z něho nesmírný strach, možná právě proto, že ho na sobě doma v žádné formě pravděpodobně nikdy nezažil. Ovšem takto uplacený mír se svými dětskými nepřáteli z druhé ulice nemohl považovat za regulérní a důstojné klukovské řešení. Svoji nejistou pozici v partě se tedy snažil udržet pomocí vymyšlení různých her a hádanek, kde by mohl projevit svoji inteligenci a nadání, které ostatní chlapci neměli. Nechtěl být jen slabým vysmívaným outsiderem, který v klukovských bitvách stával skrčený v poslední řadě, chtěl mezi vrstevníky dosáhnout uznání a respektu, a touha „něčeho dosáhnout“ a „něčím být“ ho od té doby provázela ještě dlouhá desetiletí. Fyzicky zdatnějším, ale většinou hloupým a naivním chlapcům tedy vyprávěl příběhy, které si často sám vymýšlel, a stejně tak pro ně vymýšlel i různé znalostní soutěže a podobně a už tehdy se tak u něho začal projevovat pedagogický talent. Mnohé chlapce svým vyprávěním smyšlených bájných příběhů téměř očaroval a ti často věřili všemu, o čem jim vyprávěl. Pod jeho vedením hráli na divadlo, na válečné výpravy, na gladiátory a podobně, napodobovali významné řečníky, herce, nebo kouzelníky a z malého uplakaného chlapečka se pomalu stal uznávaný člen domácí klukovské party. Když se schylovalo k nějaké větší bitvě, kde byli starší a silnější chlapci, nebo měli početní převahu, využili Augustinovi kamarádi jeho neúnavné výřečnosti a mnohomluvnosti a poslali ho často úspěšně jako parlamentáře a vyjednávače podmínek míru do nepřátelského tábora.

Ti, kteří znají některá románová zpracování životopisu svaté Moniky, Augustinovy matky, vylíčené jako nesmírně zbožné ženy, pro kterou bylo synovo štěstí a víra v Krista jediným životním cílem, by především jeho dětství a mládí měli vidět reálnějším pohledem. Přestože by tomu její manžel a Augustinův otec rozhodně nebránil, nenechala svého syna ani pokřtít, protože to v té době prostě nebylo zvykem... Malého Augustina skutečně vychovávala patra kamarádů, sourozenci a ulice, jak ovšem bylo naprosto běžné. Velmi silným, až nevídaným vztahem k synovi Monika vzplanula především až po Patriciově smrti, ovšem to bylo téměř až v jeho dospělosti, v době jeho studií v Kartágu, kdy už Augustin žil s družkou a měl s ní dokonce nemanželského syna. Teprve v té době se v Monice naplno rozhořela k synovi nesmírnými emocemi projevovaná silná láska, a v podstatě i její už jediný životní cíl spočívající v budování a ochraňování jeho štěstí, který trval až do její smrti.

(Pokračování příště)

Marcel Černý

Božské povinnosti – Chvalte Hospodina v jeho svatyni

V žalmech je mnoho výzev ke chvále a zpěvu a dokonce i k tanci. Připomeň si pár veršů: *Protože Bůh je králem celého světa, zpívejte mu chvalozpěv! (Ž 47 8). Budu tě chválit mezi národy, Pane, budu tě oslavovat mezi pohany. (Ž 57:10). Otevři mé rty, Pane, aby má ústa zvěstovala tvou chválu. (Ž 51:17). Chvalte Hospodina, všichni lidé, oslavujte ho, všechny národy. (Ž 117:1). Velebte se mnou Hospodina, oslavujme spolu jeho jméno! (Ž 34:4)...* a mohl bych knihou žalmů listovat dál a stále bych nacházel podobně krásné výzvy.

Chvála vyvěrá z vděčnosti za to, že Bůh je v mém životě přítomný. Člověk, jenž není vděčný, nemá důvod Bohu vyjádřit chválu. Takový člověk přijde do kostela, a zase stejně z něho odejde. Občas se to může stát i nám, neboť nám mše svatá zevšední, jsme unavení či máme starosti, které přehluší vzpomínku na to, jak Bůh s člověkem, s tebou a mnou jedná. Pokud nás Bůh vyzývá ke chvále, chce, abychom nezapomenuli na jeho lásku a přítomnost! Pokud se rozpomene, pak zničehonic ze mě vyjde chvála: „Děkuji Ti, Bože!“ , „Jsi můj a já tvá!“ , „Miluji Tě!“ A možná někdo zakusí takový dotek od Boha, že bude mít touhu zasednout ke stolu a napsat nějaký oslavný hymnus, jako kdyby se až po uši zamiloval do krásné dívky. Chvála je touha vyjádřit „pohyb vděčnosti, který se odehrává v našem nitru“. Mohu se cítit zle, být v těžké chvíli, ale když se rozpomenu, tak mohu poděkovat Bohu, že ještě tak zle není – mám co jíst, co pít. Jak často maličkosti každodenního života považujeme za samozřejmé! Inspirací pro chválu je nám kniha Žalmů.

S chválou v církvi je dnes spojeno pokušení sluchu. Je tendence v člověku vzbudit skrze hudbu nějakou emoci, ale pak nám uniká obsah. Augustin radikálně říká: *„Když však se mně stane, že více mne dojíímá nápěv než obsah písně, vyznávám, že se dopouštím hříchu hodného trestu a tu bych si raději přál, abych byl zpěvu neslyšel.“* Pokud se do hudby příliš zaposlouchám, tak zjistím, že jsem v kostele pro sebe a své potěšení a nikoliv proto, abych Bohu vyjádřil vděčnost za jeho lásku. Nakonec mohu očekávat, že církev pro mě bude organizovat koncerty a Bůh se stane jen doprovodnou dekorací. Ve zpěvu chvály máme tudíž stát, nikoliv se nechat zpěvem unášet.

V kapli svaté Barbory se můžete setkat se starou mnišskou tradicí chval, která dovoluje člověku povznést duši ve zpěvu, ale zároveň se soustředit na obsah chvály. Ewa Wipszycka ve své knize Mniši – nejen ti svatí... odpovídá na otázku, zda se modlitba žalmů u poustních otců recitovala či zpívala následovně: *„Žalmy byly polozpívané. Ve svých Vyznáních píše svatý Augustin, že se mu velmi líbí, že v Egyptě bratři nezpívají, ale recitují na jednom tóně. Takováto polozpívaná recitace měla v řeckém kulturním okruhu obrovskou tradici. Nezapomeňme, že takovým způsobem se recitoval Homéros.“* Augustin byl člověk velmi emotivní a chtěl se vyvarovat „horské dráhy emoci“, kdy jednou jsme díky hudbě nahoře a pak rychle sjedeme do smutku. Augustin v jednu chvíli došel k názoru, že by bylo lepší hudby vůbec neužívat: *„Časem, maje se velmi na pozoru před tímto klamem, chybuji přílišnou přísností, tak, že bych chtěl zapuditi ze svých uší, ano i ze samého chrámu všechny ty sladké melodie, doprovázející Davidovy žalmy.“* Augustin si uvědomoval, že život bez hudby je také slepá ulička a že hudba je potřeba pro povznesení lidského ducha. Nakonec našel zlatou střední cestu: *„Zdá se mi býti bezpečnějším, co mně často bylo vypravováno o alexandrijském biskupu Athanášovi, který jen tak dovolil zpívati žalmy, že se spíše odríkaly, než zpívaly.“* Přijďte se setkat s touto živou starodávnou mnišskou tradicí do naší kaple! Osvojíte-li si ji, bude vám jistě pomoci v dennodenním pachtění.

Br. Metoděj Orel, OSA

KOLIK JE TI, BABIČKO? (skvělé shrnutí dneška)

Jednou večer si babička s vnukem povídala o současném životě. Najednou se vnuk zeptá babičky: "Babi, kolik vlastně ti je let?" Babička se zamyslí, pak si přitáhne vnučka k sobě a začne mu odpovídat:

"No, než bych ti měla jen říct roky, raději se ti to pokusím vysvětlit. Tak poslouchej... Narodila jsem se před televizí, kopírkou, kontaktními čočkami, antikoncepčními pilulkami. Nebyly policejní radary, kreditní karty, laserové paprsky. Ještě nevynalezli klimatizaci, ani sušičky, oblečení se vypralo a pověsilo na čerstvý vzduch, aby uschlo. Člověk nebyl na Měsíci, neexistovala trysková letadla.

Vdala jsem se za tvého dědečka, žili jsme spolu, v každé rodině byla maminka a táta. Muži ještě nenosili náušnice. Narodila jsem se před počítači, paralelním studiem a skupinovou terapií. Lidé nechodili na preventivní prohlídky, nýbrž je lékař dle potřeby posílal na krev a moč.

Dokud mi nebylo osmnáct let, oslovovala jsem každého muže 'Pane' a ženu 'Paní' nebo 'Slečno'. Když v té době žena nastoupila do tramvaje nebo do autobusu, děti a mladí lidé se snažili, aby jí uvolnili místo. A pokud byla těhotná, doprovázeli ji k sedadlu.

Na schodech se ženám přenechávala strana u zábradlí, nastupovaly do výtahu jako první. Muži nikdy nezdravili ženu, aniž by přitom nevstali, pokud v okamžiku, když vstoupila, seděli. V té době vstávali od stolu pokaždé, když vstala žena, i kdyby to bylo pouze na okamžik. Muži ženám otvírali dveře a pomáhali při odkládání kabátů. Dívky znamenaly pro svou rodinu čest.

Učili nás rozlišovat dobré a špatné. Vážný vztah tehdy znamenal, že máme dobré vztahy s našimi bratry a sestrami a dalšími vzdálenými a blízkými příbuznými a přáteli.

Neznali jsme bezdrátové telefony, nemluvě o mobilech. Neposlouchali jsme stereo nahrávky, FM rádio, kazety, CD, DVD, a neměli jsme elektronické psací stroje, počítače, notebooky. Slovo notebook znamenalo sešit...

Hodinky jsme natahovali každý den. Nic nebylo digitální, ani hodinky, domácí spotřebiče neměly světelné displeje. Když už mluvíme o strojích, nebyly ani bankomaty, mikrovlnné trouby, budíky s rádiem. Nemluvě o videorekordérech a videokamerách apod... Neexistovaly digitální ani barevné fotografie, jen černobílé, a na jejich vyvolání se čekalo nejméně tři dny. Made in Korea či vyrobeno v Číně nebo v Thajsku tady neexistovalo. Neslyšeli jsme o "pizza", McDonaldu nebo o instantní kávě.

V obchodě bylo možné koupit něco za 25 až 50 haléřů. V mé době byla tráva něčím, co jsme kosili, ne kouřili! Tak, kluku, a teď mi řekni, kolik si myslíš, že je mi let."

"Ale babi... to přeci není možné, aby ti bylo víc než dvě stě?" odpověděl vnuk.

"Ale ne, miláčku," odpověděla s úsměvem babička, "je mi pouze šestašedesát..."

ČTVRTEK *Jak se učí v augustiniánské škole?
21.11.2013 *Proč si vybrat škola sv. Augustina?
17-18:30 HOD *Škola nejen pro děti, ale i pro rodiče
 *Trochu jiná škola

Přijímáme děti do 1. 2. 3. a 4. třídy (2014/2015)

MŠ a ZŠ sv. Augustina, Hornokráská 3 Praha 4 www.skolasvatehoaugustina.cz

Začínáme s restaurováním varhan.

Po téměř 20 letech příprav začínáme letos konečně s opravou varhan. Při pohledu na kůr možná namítnete, že se již přece s opravou začalo! Ano i ne. V uplynulých dvou letech byla totiž zrestaurována varhanní skříň. Byla obnovena původní barevnost mramorování skříní, byly opraveny, vyčištěny a dozlaceny řezby, vázy, hlavičky andílků, všechny figury andělské kapely a ostatní ciráty. Tyto práce provedené akademickým malířem Peterem Stirberem se týkaly pouze varhanní skříně. Řezby a sochy nebyly prozatím na varhany osazeny, aby nebyly zbytečně poškozeny v navazující etapě při restaurování stroje varhan. Koncem července byla podepsána smlouva s vybranou varhanářskou firmou Dlabal-Mettler na kompletní restaurování varhanního stroje za 3,94 miliónů Kč bez DPH. Varhanář Boris Mettler vlastní licenci ministerstva kultury pro restaurování varhan a spolu s kolegou Petrem Dlabalem se osvědčili při opravách a rekonstrukcích varhan nejen v naší diecézi. Práce začnou v pondělí 11. listopadu, kdy bude postupně rozebrána, očištěna, zabalena a odvezena do dílen polovina našich varhan (II. a III. manuál – všechny dřevěné díly, kovové i dřevěné píšťaly a olověné trubičky vedení stlačeného vzduchu). Jeden manuál a pedál prozatím zůstanou na svém místě a pokud nenastanou komplikace, budou varhany alespoň v omezeném rozsahu nadále doprovázet bohoslužby. Pouze jeden funkční manuál bude klást na varhaníky větší nároky na hbitost při rejstříkování střídavě silnějšího a slabšího doprovodu – např. při ordináriu, doprovodu žalmu či litaní. Pokud se Vám tedy bude zpočátku zdát, že varhaníci jsou neobvykle pomalí při doprovodu, prosíme Vás o shovívavost, ujistíme Vás, že to není pod vlivem nadměrné konzumace výborného svatotomášského piva ...

Pokud půjde vše podle plánu (hlavně bude dostatek finančních prostředků), budou postupně ve varhanářské dílně restaurovány i I. manuál a pedál, všechny díly budou přivezeny zpět na kůr, usazeny na své místo, zapojeny a celé varhany zprovozněny za 2 a tři čtvrtě roku - do konce června 2015.

O postupu prací Vás budeme samozřejmě pravidelně informovat. Pokud budete mít čas a chuť, přijďte se podívat na rozebrané varhany ve **středu 13. listopadu mezi 16:00-18:30**. Ukážeme Vám rádi, z jakých částí se varhany skládají, jak tyto části fungují, co je na nich poškozeno, proč to nefunguje a co všechno a jakým způsobem se musí opravit. Po rozebrání budou pohodlně přístupné i díly skryté od roku 1923, kdy byly varhany postaveny! Budu Vám k dispozici spolu s varhanáři a pokusíme se zodpovědět všechny Vaše dotazy.

Štěpán

Exkurze 5. října 2013: Labskými meandry a lužními lesy z Čelákovic do Lysé n. Labem

Krásný slunečný říjnový den a zajímavá nabídka v Tolle Lege mě vylákaly poprvé na farní poznávací výlet. V určenou dobu jsem se dostavila na Masarykovo nádraží a hledala na peronu „naši skupinku“ povědomých tváří z kostela nebo z kláštera. Marně. Zachovala jsem klid, zakoupila jízdenku a nastoupila do posledního vagónu. Prošla jsem celý patrový vlak zcela zaplněný cestujícími odzadu dopředu a zpátky a stále nikde nikdo. Sedla jsem si na jediné volné místo vedle kluků v maskáčích a s kytarami a s napětím v dobrodružném srdci očekávala věci příští.

V Čelákovících vystoupilo asi 20 lidí – párů, jednotlivců, maminek s dětmi a všichni se rychle vytratili do jiného čekajícího vlaku nebo vyšli východem z nádraží. Běžím za nimi a na jedinou přítomnou dvojici mladých lidí před nádražím trochu už v panice volám: „Nejste od svatého Tomáše!“ Nepřeji si vám zažít ty pohledy, kterými mě obdařili. Kvapně odešli, ale najednou ke mně jde badatelsky vypadající muž, kterého jsem nikdy předtím nepotkala, a říká spásnou větu: „*Já jsem od Sv. Tomáše!*“. Takhle jsme se seznámili – vedoucí exkurze Ivan a jediná členka expedice Helena, oba určitě ne náhodou geologové. Farní výlet mohl začít – vždyť jsme byli vlastně tři!

Malý zádrhel nastal na první lokalitě v Čelákovících - tedy při prohlídce románského kostela Nanebevzetí Panny Marie z konce 12. století s převažujícími barokními prvky. Sjedený průvodce – bývalý ředitel nedaleké starobylé tvrze, totiž očekával celý autobus návštěvníků. Náš nefalšovaný zájem o historii místa ho však obměkčil a zajímavý výklad s prohlídkou kostela a okolí se vydařil k všestranné spokojenosti.

Vydali jsme pak se na jedinečnou naučnou stezku do říční nivy Labe, která je doprovázena 23 zastaveními s informačními panely o celkové délce 21 km.

Nezapomenutelným zážitkem putování je barokní architektura u zastavení stezky č. 17 (**Eremitáž u sv. Václava**) na bývalém rozsáhlém panství významného mecenáše umění hraběte Františka Antonína Šporka (1662-1738), který poustevnami - eremitážemi svá dominia přímo vyšperkoval. Vířily příchodí na cestě z Prahy po staré, tehdy velmi živé poštovní silnici z Prahy do Lysé n.L. Dnes je zachována pouze drobná barokní výklenková kaplička, v níž je umístěn štukový reliéf Zavraždění sv. Václava datovaný do r. 1692. Po obou stranách stály původně malé domky poustevníků, kteří obdělávali nevelkou čtvercovou zahradu za kaplí s vodní nádrží v osovém křížení cest.

Již rytina z r.1712 zachycuje před kapličkou sochy dvou andělů. Nechme se unést dokonalým popisem autora knihy Pavla Preisse (citace na konci článku): „Jsou to efébové štíhlého astenického typu, jejichž míra vykročení a vláčné pohyby vytvářejí táhlou esovku a zklidněné formy se povlovnými přechody rozvíjejí ze splývavých drapérií do měkce modelovaných partií těla. Nesálá z nich vzruch, jejich noblesní zasněná zdrženlivost je rozehrána do výrazové kontrastnosti podle smyslu, který je do nich vložen a který dotvrzují atributy; oba nesou nádherně formované, protesávané lucerny původně vyplněné kovovými lampami.

Levý z andělů drží s lehkým úsměvem *nad lucernou lebku věnčenou květy*, kdežto druhý třímá *pod ní s výrazem smutku lebku s trnovou korunou*, nikoli však Kristovu jako součást jeho "zbroje" v boji za lidské spasení, nýbrž jako symbol zatížení hříchem.

První tedy vyjadřuje *smrt blaženou*, druhý *smrt žalostnou*, vedoucí k zatracení, motiv, s nímž se později vyrovnával také Matyáš Bernard Braun v Kuksu. Zatím se však nepodařilo zjistit jejich autora.“

Cestou vlakem zpět z Lysé n.L. do Prahy se barokní andělé krátce mihnou na mýtině v lese po pravé straně trati jako připomínka dávné kulturní slávy této půvabné a bohaté polabské krajiny.

Těšíme se, že se nás na příští farní výlet sejde mnohem více a že zažijeme spoustu nevšedních zážitků. Uděláme akci větší reklamu!

Helena a Ivan

Víš, že...?

- * Během listopadu se **společně modlíme při mši sv. za naše zesnulé** bratry a sestry. U vchodu kostela bude k dispozici sešit, kde můžete napsat jejich jména. Při přímlovách se tato jména budou číst.
- * Připomínáme, že na území českých a moravských diecézí lze za obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce, návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé) získávat **plnomocné odpustky pro duše v očistci** již od 25. října. Toto povolení platí ovšem pouze pro ty, kdo ze závažných důvodů nemohou získat odpustky pro duše v očistci v řádné době od 1. do 8. listopadu.
- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 7.11. od 19:30.
- * V **sobotu 9.11.2013** proběhne **IV. setkání** dospělých, kteří v průběhu uplynulých 14 let přijali v dospělém věku křest v našem kostele. Modleme se za tyto „nové“ křesťany a za plody setkání.
- * V sobotu 23. listopadu anglická komunita slaví tradičně „Thanksgiving“ (Díkůvzdání). Je to americká tradice, při které se děkuje za dary od Boha během roku. Všichni farníci jsou pozváni na večeri díkůvzdání od 18:30 hodin do Arcibiskupského paláce. Je třeba se zapsat v seznamu v sakristii do 13.11. Příspěvek za večeri: 150/200,- Kč
- * Zveme vás na **přednášku o Svaté zemi**, která se uskuteční ve čtvrtek 28. listopadu 19:30 hodin. Připraví náš farník Karel Fouska.

* **Charita** sv. Rity při kostele sv. Tomáše potřebuje do zásoby zimní oblečení, především pánské. Farní charita u sv. Tomáše zajišťuje každou sobotu jídlo, oblečení a další služby pro více než 70 bezdomovců v Praze. Věci je možné přinést do kláštera v sobotu mezi 9. a 10. hodinou.

* **1. neděle adventní** letos připadá na neděli 1. prosince. Na začátku mše sv. budou žehnány adventní věnce jak pro kostel, tak především pro domácnosti (přineste do kostela na mše sv. věnce!).

* **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz

* V sakristii už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2014**.

* Náboženství pro adolescenty vždy v pátek (každých čtrnáct dní) od 18:05 hodin

* Každý den od pondělí do čtvrtka se modlíme společně **modlitbu nešpor** v kapli sv. Barbory od 18:45. Tato modlitba církve se modlí na konci práce.

* **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz

* Chcete každý den dostat **e-mail** s krátkými úseky z Lumen fidei? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Nabídka bydlení

Americký, muž, profesionální hledají spolubydlící se až do září 2014.

Život v rekonstruované 2+kk panelák v Barrandov 2 minuty chůze od 20/14/12 tramvajové linky. 7500 korun měsíčně, služby a wifi v ceně. Těší vaření, jízda na kole. Bude pryč do konce října do konce prosince. Preferuje českou spolubydlící, se kterým k procvičování jazyka. Zákaz kouření, prosím. Moje čeština není velká, prosím, buďte trpěliví!

Obrátte se na Justina 731245527

Křest, biřmování a první svaté přijímání naší farnice Heleny Klapové bude na Krista Krále. Radujeme se s ní a vyprošujeme Boží milost a ochranu na její katolickou cestu. Při mši sv. o slavnosti Krista Krále bude zpívat sbor

Adventní rekolekce bude letos v pátek 29.11. od 17 hodin. Adventní rekolekce je příležitostí se nad sebou zamyslet, věnovat se sobě a připravovat se společně na advent jako prožívání přípravy na Vánoce. Rekolekce vedou sestry CJ.

První přijímání dětí ze školy sv. Augustina bude v našem kostele v neděli 1.12 od 9:30. Děti se připravovaly během tohoto roku ve škole a společně přijmou Pána Ježíše. Bude to velká oslava pro celou farnost a školu sv. Augustina.

V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci: Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme.

2. Marie Rumplová

2. Anna Jílková

2. Marie Jílková

3. Tereza Svobodová

4. Markéta Langová

8. Tomáš Linek

9. Bedřich Pola

13. Sv. Augustin

15. Jiří Pech

23. Vladimíra Machová

25. Sylva Černá

26. Petra Brusilová

Dobrou chuť

Domácí housky

Může se stát, že doma máme chleba tak akorát pro nás doma, a najednou se ohlásí na večer nečekaná návštěva. Uzeninu máme, sýry také, ale příloha nám schází. A tak si uděláme domácí housky. Tímto receptem udělám radost asi těm, kteří mne o něj žádali při pouti na Velehrad.

Budeme potřebovat: 50 dkg hladké nebo polohrubé mouky nebo půl napůl, 1 vejce do těsta a 1 na pomazání, asi 1/3 l mléka (záleží na kvalitě mouky), sáček sušeného nebo kostičku čerstvého droždí, trochu cukru na kvásek, 8 dkg oleje a asi 1 a 1/2 lžičky soli. Na posypání kmín nebo mák a nebo třeba i strouhaný sýr.

Zaděláme těsto, nejlépe v pekárně, necháme vykynout. Po vykynutí upleteme housičky, velikost si určíme sami podle toho, jak nám to vyhovuje, můžeme dělat i rohlíčky. Pokud máme těsto tužší, můžeme udělat i veku na chlebíčky nebo úzkou na jednohubky.

Potřeme rozšlehaným vejcem, housky a rohlíčky posypeme kmínem nebo mákem, trochou hrubé soli a pečeme ve vyhřáté troubě tak na 150-160 stupňů. Časově toto všechno závisí na délce programu v pekárně nebo na tom, za jak dlouho zaděláte a jak dlouho bude těsto kynout, ale ruční práce i s pečením trvá zhruba 40 minut a máte teplé a čerstvé pečivo na stole.

A když Vám přijde návštěva, tak můžete dopadnout tak, jako se to stává u nás, housky jsou v mžiku pryč a maso a sýr zůstane na talířích.

Hanka

Dny důvěry

Od 15. do 17. listopadu 2013 se v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech uskuteční víkendové setkání nazvané Dny důvěry. Tohoto ekumenického setkání se zúčastní mladí lidé ve věku 15-35 let nejen z naší arcidiecéze, ale z celé České republiky. Dny důvěry připravují bratři z komunity Taizé společně s mladými lidmi z různých pražských farností.

Mnozí z nás si ještě dobře pamatují evropské setkání připravené bratry z Taizé, které se uskutečnilo v Praze na přelomu let 1990/91 a zúčastnily se jej desetitisíce mladých lidí z celé Evropy. Budou společné modlitby s meditativními zpěvy z Taizé, chvíle ticha, biblické úvody a sdílení ve skupinkách příležitosti prohloubit víru těch, kteří hledají Boží blízkost. Na webové stránce <http://www.dnyduvery.cz> najdete další podrobnosti.

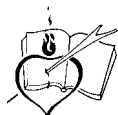
Vánoční bazárek u sv. Tomáše

- **KDE?**
- v ambitech kláštera augustiniánů u kostela sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1 – Malá Strana
- **PRO KOHO?**
- pro všechny, kteří chtějí přispět na dobrou věc (*a pokud chcete pomoci i jinak než nákupem či příspěvkem na účet, a máte doma čisté, zachovalé a nepotrhané dětské, dámské a pánské oblečení, obuv, hračky, ozdobné sklo, porcelán, vánoční ozdoby, můžete nám toto vše přinést v sobotu 30. 11. ráno od 10.00 hodin*)
- **KDY?**
- **30. listopadu a 1. prosince 2013**
- **ČAS:**
- Sobota 11.00 – 15.00 hodin; neděle – 10.00 – 15.00 hodin
- **PODROBNOSTI:**
- prodej oblečení pro malé i velké...
- prodej drobností pro radost sobě i druhým

- vánoční drobnosti (ručně dělané ozdoby, andělíčky, svíčky, svícny....)
- **CENA:**
- Dámské a pánské věci 50,- Kč
- Dětské oblečení za 30,- Kč
- Drobnosti, které můžete použít jako dárky na vánoce i k svátku – cena je určena dohodou
- **CO BY VÁS MOHLO ZAJÍMAT:**
- Výtěžek z bazárku je určen pro zkvalitnění života klientů Domova sv. Rodiny na Petřínách a v Liboci
- **POŘADATEL**
- Nadace sestry Akvinely
Kongregace Školských sester de Notre Dame

Nadace sestry Akvinely – č. ú. 6055079008/2700
www.nadacesestryakvinely.cz
Školské sestry de Notre Dame
www.notredame.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává
©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2013
tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz
Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.
Prosíme Vás o příspěvky a náměty.